

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
4. říjen Léta Páně 2020

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

10

ŘÍJEN

KDE JE TVŮJ BRATR?

Otázka, kterou Hospodin položil Kainovi, nám otvírá perspektivu, s níž se můžeme zorientovat v dnešní epidemiologické situaci. Snadno lze totiž podlehnout pokušení, že nejlepší je věc neřešit, protože pokud onemocníme, pravděpodobnost těžkého průběhu je přece tak malá. To je dobře a jistě nám to pomůže překonávat strach vyjít ven z bytu. Jenže pokud se nakazím kvůli své lehkovážnosti, mohu nemoc přenést na někoho, koho skutečně ohrozí. Navíc s počtem nakažených roste přímo úměrně počet hospitalizovaných a jde o to, aby byl dostatek lůžek pro ty,

kteří lékařskou péči potřebují. Naším druhým nejstarším farníkem, jakkoliv již zemřelým, je svatý Václav, který nám připomíná, jak falešná je Kainova odpověď: „Nejsem strážcem svého bratra.“ Myslím, že Ježíšova škola života je

výchovou k zodpovědnosti za sebe i za svět. Zodpovědnosti při snižování rizika nákazy, ale i v ekonomické oblasti, a tím nemyslím jen finanční solidaritu s potřebnými, ale např. i podporu malých soukromníků tím, že nakoupím u nich, jakkoliv možná o pár korun draž. Stačí jen všimnout si, kde je má sestra, kde je můj bratr.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady 1. září 2020

První úterý v září se sešli členové pastorační rady, aby se věnovali plánování farních akcí. Koncem září uplyne devadesát let od posvěcení kostela sv. Václava, proto nás čekají dvě velké akce, kterými chceme toto výročí oslavit. Jedná se o Den farníků v neděli 20. září a Svatováclavskou slavnost pro širokou veřejnost v pondělí 28. září. Mluvílo se o programu akcí, řešila se jejich organizace, příprava prostoru u kostela, zajištění občerstvení atd. Domluvili jsme se, kdo si jednotlivé věci vezme na starost. Před oslavou je třeba kostel důkladně uklidit, proto byl stanoven termín jeho velkého úklidu.

Diskutovali jsme také o akcích, které bychom rádi uspořádali během celého pastoračního roku. Dá-li Bůh, máme se na co těšit.

Příští setkání pastorační rady se uskuteční v úterý 20. října. *LH*

Schola

Ahoj,

jsme schola a hrajeme obvykle dvakrát do měsíce v kostele sv. Václava (možná už jsi nás někdy slyšel(a)).

Možná to vypadá, že je nás hodně, nicméně stále sháníme nové členy. Pokud tedy rád(a) zpíváš či hraješ na nějaký hudební nástroj, rádi Tě mezi sebou uvítáme! Je nám jedno, kolik Ti je, podstatné je, že máš touhu se k nám připojit a být součástí něčeho hezkého.

Obvykle hrajeme každou první a třetí, případně pátou neděli v měsíci a zkoušíme od 9 hodin v sále u Václava. Pokud bys chtěl(a) více informací, neváhej nám napsat na stikova.jana@centrum.cz.

Doufáme, že se někdy uvidíme! :)

Schola!

Ž E N Y (N E J E N) V C Í R K V I

Simone Weilová (1909–1943), mystička u pásu

Simone Weilová byla filozofkou. Narodila se v Paříži do rodiny židovského lékaře, jejím bratrem byl geniální matematik André Weil. Vystudovala vysokou školu určenou pro budoucí gymnaziální profesorky. Bytostný zájem o filozofii ji

poznámenal až komickou vážností. Ta se posléze stala pro mnohé její současníky jejím poznávacím znamením.

Weilová se urputně snažila pochopit, co skutečně znamená být dělníkem – v roce 1934 se gymnaziální profesorka

nechala najmout jako dělnice v několika podnicích, mj. jako frézařka v automobilce Renault. Byla to pro ni velká výzva i proto, že byla pověstně neohrabaná a výkonnosti ostatních dělnic se nedokázala ani přiblížit.

Po zkušenosti s dělnickým prostředím došla Weilová k paradoxnímu závěru, že „v sociální oblasti nelze zásadně dosáhnout vůbec ničeho, a právě proto je ve prospěch utlačovaných nutné obětovat vše“. Weilová byla na jedné straně ochotná a schopná absolutního nasazení a sebeobětování, současně byla pověstná svou nešikovností. Když se přidala k mezinárodní odbojové skupině, zachránil jí život fakt, že v polní kuchyni šlápla do hrnce s horkým olejem a zranila se. Všichni ostatní členové této skupiny byli později zavražděni.

Během války poté pracovala na venkově, kde se seznámila s křesťanským filozofem Gustavem Thibonem. Ten ji vylíčil takto: „Nechci hovořit o jejím zevnějšku. V žádném případě nebyla ošklivá, jak se říkalo, avšak předčasně sehnutá a sešlá kvůli přísnému způsobu života a nemoci. Pouze nádherné oči přežily tento úpadek krásy... Nutno ovšem přiznat, že první kontakt s ní ve mně vyvolal pocity, které ačkoli neměly nic společného s antipatií, byly přece poněkud trapné. Můj jediný kladný dojem byla bezpodmínečná úcta ke stvoření, jehož jedinečnou velikost jsem matně tušil navzdory veškeré duševní a citové jinakosti.“

V důsledku tuberkulózy a asketického života (omezovala jídlo a spala na zemi) zemřela v srpnu 1943. Byla současníci Alberta Camuse, inspirovala

mj. Ingeborg Bachmannovou, Susanne Sonntagovou a T. S. Eliota.

Za základní rozpor jejího života bývá označována skutečnost, že jako bytostná intelektuálka celý svůj život usilovala o sociální spravedlnost pro dělníky. Tento rozpor je však těžko pochopitelný, jen dokud se nepustíme do čtení jejích textů. Ty otevírají nečekané průhledy nejen do paradoxu Boží existence a mimo jiné rozemílají na prach škatulky pravice a levice. Navíc způsobují takovou závrať, že jejími texty čtenář mnohdy postupuje ne po stránkách a kapitolách, ale po odstavcích a jednotlivých větách.

Článek čerpá z textu Jana Němce –
Brána ze smůly a brána ze zlata; Host
2/2019 *Petra Švecová*

Krásná žena, která pozoruje
svůj obraz v zrcadle, se může
nepochybně domnívat, že je právě
tím. Ošklivá žena ví, že tím není.

Zlo, jsme-li v něm, není pocítováno
jako zlo, nýbrž jako nutnost či
dokonce povinnost.

Velkou bolestí člověka, která ho
provází od dětství až do smrti, je,
že dívat se a jíst jsou dvě rozdílné
operace. Věčná blaženost je stav,
kdy dívat se je jíst.

Slovo dobro nemá stejný smysl, když
ho chápeme jako termín označující
souvztažnost dobro – zlo a když
označujeme samotné Boží bytí.
(...) Rozpor zakoušený až do nitra

bytosti je rozervání, je kříž. (...) Každé skutečné dobro obsahuje rozporné podmínky, a v důsledku toho je nemožné. Ten, kdo skutečně drží pozornost soustředěnou na tuto nemožnost a jedná, vykoná dobro.

Manuální práce. Čas, který vstupuje do těla. Prací se člověk stává

hmotou jako Kristus v eucharistii. Práce je jako smrt. ... Je třeba projít smrtí. Je třeba být zabit, pocítit tíhu světa. Spočívá-li všehomír na bedrech lidské bytosti, není s podivem, že ji to bolí. (...) Práce je jako smrt, chybí-li jí stimul. Konat bez nároku na plody činnosti.

(Ukázky z knihy Tíže a milost)

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Devadesátiny kostela sv. Václava

V neděli 20. září 2020 jsme měli v kostele sv. Václava velkou slávu. Připomínali jsme si, že před devadesáti léty byl kostel sv. Václava slavnostně vysvěcen. Tehdy to byla pro věřící z Vršovíc obrovská radost. Vždyť se jim podařilo vystavět krásný moderní kostel.

I pro nás to je veliká radost, že zde máme takový krásný kostel. Na tu nedělní oslavu jsme se připravovali již v předstihu. Po dobu prázdnin probíhala v kostele oprava lavic, dopadlo to velmi hezky. Lavice září novým nátěrem a vypadají jako nové. Proběhl zde velký úklid a kostel jsme vyzdobili červenými a bílými karafiáty. Vzadu v kostele byly umístěny panely z historie kostela. Připravoval se program pro děti a dospělé, který měl proběhnout po společném obědě. Ten se měl konat venku za kostelem. Byly objednány otevřené stany, skládací stoly a lavice. Všechno se s pomocí Boží zvládlo.

Mši svatou sloužil otec biskup Václav

Malý. Přišli také naši bývalí faráři P. Pavel Kuneš a P. Stanisław Góra. Společně koncelebrovali s biskupem a s naším otcem Arturem. Biskup nás všechny srdečně přivítal a vzpomněl na architekta Josefa Gočára, na všechny, jimž vděčíme za postavení kostela, na věřící, kteří do kostela přicházeli. Také vzpomínal na všechny, kteří by zde s námi rádi byli, na staré, nemocné, kteří nemohli přijít. Také na věřící, kteří se bojí nákazy koronavirem. Požádal nás, abychom se za ně všechny modlili. Mše svatá byla krásná. Střídavě jsme zpívali písně tzv. rytmické a také písně za doprovodu varhan. Pan biskup měl kázání na 1. čtení, které bylo z proroka Izaiáše, kapitola 55., verš 6.-9.

Protože pan biskup měl zrovna narozeniny, při poděkování za jeho návštěvu mu jménem farnosti popřáli k narozeninám Ája Škochová a Pavel Kryl. Předal mu kytku a dárek. Po požehnání,

které nám udělil, zahřměl kostelem svatováclavský chorál za doprovodu varhan.

Po mši svaté jsme šli na oběd. Vláda Jeništa a Lukáš Borský navařili třicet litrů výborného guláše. Velkým překvapením bylo řeznické auto, kde se opékala šunka. Byla opravdu výborná. Ochutnali jsme sladké a slané pečivo, které přinesly naše farnice.

Po obědě byl připravený program. Loutkové divadlo, různé hry a plnění různých disciplín s dětmi. V kostele se konala přednáška Ing. architekta Mgr. Norberta Schmidta o vynikajících kostelních stavbách z 20. století. Mezi ně patří náš kostel sv. Václava.

Po přednášce jsme ještě za kostelem povídali a vůbec se nám nechtělo domů. Byl krásný slunný den, který naši radost z vydařené slavnosti ještě zvýšil. Děkuje všem, kteří se zasloužili o úspěch slavnosti.

Ludmila Müllerová

Modlitba optinských starců

Pane, dej, abych s pokojem v duši přijal vše,

co mi přinese nadcházející den.

Dej, abych se cele odevzdal Tvé svaté vůli.

Po celý den mě ve všem veď a posiluj.

Ať bych dostal jakékoliv zprávy během dne,

nauč mne je přijmout s pokojnou duší a pevným přesvědčením, že nade vším je Tvá svatá vůle.

Ve všech mých skutcích a slovech veď mé myšlenky a city.

Ve všech nepředvídaných situacích mi nedej zapomenout, že všechno je sesláno od Tebe.

Nauč mne přímo a rozumně jednat s každým členem mé rodiny, abych nikoho nezarmucoval a neroztrpčoval.

Pane, dej mi sílu přenést se přes útrapy přicházejícího dne a přes všechny události, které přinese.

Veď mou vůli a nauč mě modlit se, věřit, doufat v Tebe, trpět, odpouštět a milovat.

Amen

Optinská poustevna (klášter – monastýr od slova monachos – mnich) založená na víře ve spásu a vůli k pokání je koncem 18. století jedním z nejdůležitějších představitelů duchovního rozkvětu v Rusku, centrem ruské pravoslavné duchovnosti. Najdeme ji nedaaleko městečka Kozelsk v oblasti Kaluga na jihozápad od Moskvy.

Kdo jsou to starci (otcové)?

Starec (řecky gérontas) je charakteristickou postavou pravoslavného mnišství. Nemusel být vůbec starý, šlo o člověka vyzrálého v duchovních otázkách, schopného vést druhé k nalezení spásy. Nejčastěji byl starcem mnich obdařený duchovním vhledem, tj. moudrostí, kterého mniši i lidé ze světa přijímají jako svého duchovního rádce a vůdce, měl přímou inspiraci od Ducha svatého. Tradice starectví byla převzata od egyptského mnišství sv. Antonína Velikého.

Obecná – duchovní poučení optinských starců (ctihodných mnichů) – několik příkladů:

- Ti, kteří chtějí být poslušni Kristu, nechť mají stále před očima ne svou vůli, ale vůli Boží.
- Spasení není v mnohoslovnosti, ale v dokonalém hlídání sebe sama.
- Neznepokojuj se příliš o svůj osud. Snaž se mít jen trvalou touhu po spáse. Svěř se Bohu a očekávej jeho pomoc, dokud nepřijde čas.
- V čase zoufalství vězte, že vás neopustí Pán, ale vy Pána. Pro jméno Boží vyslechněte, jak žít, když jste sami: i kdyby vám bylo smutno, i kdyby se vám nechtělo, vždy v myšlenkách a ve svém srdci vzývejte Pána Ježíše Krista, který žije ve vaší duši.
- Možností, jak se zalíbit Bohu, je mnoho: chovat se k lidem laskavě, utěšovat smutné, zastávat se utiskovaných, dávat milodary potřebným, odvracet oči od nemravných věcí a skutků, mít odpor k nemravným myšlenkám, přemáhat se k modlitbě, být trpěliví, milosrdní, spravedliví a všechny ostatní podobné věci. Získávání těchto svatých ctností k nám bude přitahovat všemohoucí pomoc Boží. S ní můžeme překonat všechny těžkosti, které se předtím zdály našimi silami nepřekonatelné.
- Když činíme znamení Kříže, máme přitom pronášet jméno Svaté Trojice „ve jménu Otce i Syna i Svatého Duha“ nebo jméno jedné z osob Svaté Trojice – toho, který se pro nás vtělil a nechal se pro nás dobrovolně ukři-

žovat: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“

V jednom starším vydání Katolického ho týdeníku jsem si přečetla pobídku k ranní modlitbě posledních optinských starců, uvedenou v jiném překladu (úpravě), který si lépe pamatuji – pobídku k modlitbě, která nás učí vědomému přijímání všeho, co nás potkává:

Pane, dej, abych s duševním pokojem přijímal(a) všechno, co mně přinese tento den.

Dej, abych se ve všem úplně odevzdal(a) do Tvé svatě vůle.

Každou hodinu tohoto dne mě ve všem uč a podepři.

Všechny zprávy, které během dne obdržím, mě nauč přijímat s pokojnou myslí a pevným přesvědčením, že ve všem je Tvá svatá vůle.

Ve všem, co dělám, a ve všem, co říkám, veď moje myšlenky a city.

Ve všech neočekávaných situacích nedopusť, abych zapomněl(a), že všechno jsi seslal Ty (že je to pod Tvou vládou).

Nauč mne jednat přímo a rozumně s každým členem rodiny, abych nikoho nezarmoutil(a) a nikomu neublížil(a).

Pane, dej mi překonat tíhu nového dne a zvládnout všechny události v jeho průběhu.

Veď mou vůli a nauč mě modlit se, doufat, věřit a odpouštět (chválit a děkovat).

Amen.

Jana Gottwaldová

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00–14.00	Mariina legie /M. Pokorná/	FAR č. 1
	16.30–17.15	Náboženství předškoláci /K. Dubnová/	FAR
	16.30–17.15	Náboženství 1. třída /V. Malinová/	FAR
	16.30–17.15	Náboženství 3. až 4. třída a příprava k přijímání /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	večer	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./ - dle dohody	FAR č. 1
Út	19.30–21.00	Farní charita /H. Kučerová Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR č.3
	19.00	Setkávání pastorační rady - jednou měsíčně dle domluvy	FAR č.1
St	10.00–12.00	Setkávání maminek s dětmi /A. Kalcovská/	FAR č. 1 a 2
	15.30–17.30	Úřední hodiny farnosti /I. Nováková/	FAR
	17.30–18.30	Náboženství pro 5.-7. třídu /L. a A. Svobodovi/	FAR č. 1 a 2
	18.30–20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	19.00–22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1× měsíčně dle oznámení	FAR č. 1
	9.00–12.00	Úřední hodiny farnosti /I. Nováková, A. Matuszek/	FAR kancelář
	16.30–17.30	Náboženství pro starší děti z prvního stupně /B. Matochová/	FAR č. 1 a 2
	18.30–20.30	Farní doupe - klub pro mládež od 8. třídy /M. Peroutka/	FAR
	19.00	Modlitba matek /H. Kučerová Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
	20.00	Tichá adorace /J. Vyšehrad/	MIK
Ne	8.00–8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00–10.15	Zkouška farní školy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci v pastoračním roce	FAR č. 1 a 2

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

K A L E N D Á Ř *na říjen 2020**Mimořádné akce, změny, výjimky*

25. 10.	Ne	8.30 a 10.30	Manželský koláč - dobročinná hostina po mši na podporu franičních aktivit pro manžele	VÁC
25. 10.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka na faře	FAR
1. 11.	Ne	8.30 a 10.30	Sbírka oděvů a praktických věcí pro bezdomovce	VÁC
2. 11.	Po	8.00	Bohoslužba se čtením jmen zemřelých	MIK
2. 11.	Po	18.00	Bohoslužba se čtením jmen zemřelých	VÁC

P O Ř A D B O H O S L U Ž E B *a další základní informace***Bohoslužby**

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svátost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy ve středu a v pátek od 17.30 přede mší svatou v kostele sv. Václava.

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

Ivona Nováková - dary a finanční záležitosti

středa 15.30-17.30

čtvrtek 9.00-12.00

email: yvonanovakova@email.cz

Jana Kučerová - matriky

dle dohody

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 1. 11., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 21. 10. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 702 075 417. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Jana Šachlová, Anna Tesařová. Přispěvatelé: Jana Gottwaldová, Lída Hobzová (LH), Petra Švecová, Míla Müller ml. (MiM), Ludmila Müllerová. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka. Výtisky pro nás zkompletovali: Polákovci.